

ΛΕΝΑ
ΜΑΝΤΑ

«ΟΛΟΙ ΟΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ
ΘΕΛΟΥΜΕ ΠΩΛΗΣΕΙΣ. ΝΑΙ,
ΑΥΤΟ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΚΑΙ ΕΣΟΔΑ
ΚΑΙ ΕΠΙΤΥΧΙΑ! ΕΧΩ ΘΕΜΑ ΜΕ
ΤΗ ΔΗΘΕΝΙΑ»

ΛΕΝΑ ΜΑΝΤΑ

Η Λένα Μαντά τα έβαλε με τις
κακές κριτικές, με μια θαυματοφόρα
αοθένεια, με ένα πλήθος haters και
tous νίκποε όλους.

ΑΠΟ ΤΗ ΓΙΑΝΝΑ ΚΟΡΡΕ

POYXA MAT FASHION

**PERSONAL
NOTE**

Τριγυρίζουν στο μιαλό μου τα λόγια που της είπε ένας Κρητικός και της έδωσαν δύναμη το διάστημα που αντιμετώπιζε το πρόβλημα με την υγεία της: «Λένα, τα βασανά σ Θεός τα δίνει στους δύνατούς, γιατί στους αδύναμους δεν έχει εμπιστοσύνη». Γ.Κ.

«ΔΕΝ ΔΗΛΩΣΑ
ΠΟΤΕ ΟΤΙ
ΕΙΜΑΙ
ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ»

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ: ΒΑΣΙΛΗΣ ΜΙΧΑΗΛ STYLING: ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΑΝΑΡΙΘΜΟΥΔΟΥ
ΒΟΗΟΣ STYLING: ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΚΟΛΙΟΥ ΜΑΚΙΖΑΣ/ΜΑΛΛΑ: ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΛΙΓΟΓΙΑΝΝΟΥ

Φ

τάνω στο δωμάτιο του ξενοδοχείου όπου γινόταν η φωτογράφηση της Λένας Μαντά. Επικρατούσε μια τρέλα. Ρούχα απλωμένα στο κρεβάτι, πνέα πάνω στο τραπέζι, αξεσουάρ παντού και ο φωτογράφος, κάνοντας ακροβατικά, να προσπαθεί να τραβήξει τη λίψη που χρειαζόταν.

Η ίδια πηγαινοερχόταν μέσα έξω στη βεράντα και έκανε υποδείξεις στον φωτογράφο: «Μη με τραβήξεις καθιστή, γιατί θα με δείχνεις αφρετά πληθωρική» έλεγε γελώντας συγχρόνως. Προσπαθούσε να συνδυάσει κάθε ρούχο που δοκιμάζει και με ένα αξεσουάρ: «Ενα

ισον κανένα. Τί να κάνω; Δεν μου αρέσουν τα μίνιμαλ» μου λέει, μου κλείνει το μάτι και συνεχίζει χωρίς να σταματήσει να γελά: «Είμαι control freak». Η ίδια Λένα Μαντά με «ρούφηκε» όπως τα βιβλία της και δεν κατάλαβα πώς πέρασαν δύο ώρες.

Πώς είναι να δηλώνεις συγγραφέας;

Κατ' αρχάς, δεν δήλωσα ποτέ ότι είμαι συγγραφέας. Ίσως επειδή δεν αισθάνομαι έτσι. Αισθάνομαι χρυπόστριτα σε αυτό τον τομέα. Και έτσι επημένω να το βλέπω. Ούτε όταν ξεκίνησα το δήλωσα ποτέ. Ειδικά στις αρχές, που δεν με ήξερε και κανένας, με ριωτούσαν τι επάγγελμα κάνω και δήλωνα «οικιακά» - και είναι τιμή μου και καμάρι μου. Είμαι σύνηγος και μητέρα κι αυτό συνεχίζω να κάνω. Δεν μπορώ να το δω ως επάγγελμα. Είναι τρέλα, είναι ψυχαναγκασμός, είναι δάκρυ. Το επάγγελμα είναι δουλειά. Αυτό έχει

«ΜΗ ΣΟΥ ΠΩ ΟΤΙ Ο ΤΑΤΣΟΠΟΥΛΟΣ ΉΤΑΝ
ΚΑΙ Ο ΠΙΟ ΕΥΤΕΝΙΚΟΣ. ΕΧΩ ΑΚΟΥΣΕΙ
ΤΑ ΠΑΝΤΑ, ΟΜΩΣ
ΔΕΝ ΚΑΤΑΛΑΒΑΙΝΩ ΓΙΑΤΙ ΜΠΑΙΝΟΥΝ ΣΕ
BLOGS ΚΑΙ ΜΕ ΒΡΙΖΟΥΝ»

ελεύθερο ωράριο με αφεντικό τον εαυτό σου.

Είστε από τις συγγραφείς τις οποίες αγαπούν να μισούν ή κάνω λάθος;

Θα σου πω κάτι. Στη ζωή μου πάντα έτσι ήταν, ή άσπρο ή μαύρο. Και αυτό είναι και το πιο όμορφο. Όταν εκτίθεσαι με τον οποιοδήποτε τρόπο στη δουλειά σου, γνωρίζεις πως δεν γίνεται να αρέσεις σε όλους. Άρα, σίγουρα έχεις τους πολέμιους σου. Έχεις όμως κι αυτούς που σε αγαπούν με πάθος. Και οι δύο πλευρές έχουν τη γοητεία τους. Και το να σε μισούν είναι γοητευτικό - εμένα με ιντριγκάρει. Ισως επειδή ακολουθούν το δικό μου ταμπεραμέντο που είναι ακραίο, οπότε και οι αναγνώστες μοιράζονται σε ακραίες καταστάσεις.

Πόσο σας επηρεάζουν τα αρνητικά σχόλια;

Στις αρχές, μιλάμε πριν από 10 με 12 χρόνια, τα αρνητικά σχόλια τα έπαιρνα πολύ βαριά και όσο πιο έντονα ήταν, γιατί υπήρχαν και πολύ έντονα, τόσο περισσότερο με έκαναν να κλαίω, γιατί θεωρούσα πολύ άδικη την επίθεση. Περνώντας όμως τα χρόνια, στέκομαι στα αρνητικά σχόλια μόνο όταν αυτά έχουν να μου πουν κάτι που θα με βελτιώσει.

Ο Πέτρος Τατσόπουλος είχε δηλώσει πως «δεν θεωρώ την κ. Μαντά συνάδελφό μου. Δεν είναι συγγραφέας, αλλά μια πολύ καλή παραγωγός χρημάτων». Σας στεναχώρωσε;

Αυτός ήταν και ο πιο κόδυμος. Μή σου πω ότι ήταν και ο πιο ευγενικός. (γέλια) Έχω ακούσει τα πάντα, όμως δεν καταλαβαίνω γιατί μπαίνουν σε blogs και με βρίζουν. Μπαίνουν για να βρίσουν κι αυτό όταν το συνειδητοποιώ γελάω. Άλλα να σου πω και κάτι, ούτε αυτό το παρεξηγώ. Έχει γίνει τόσο χάλια η ζωή μας που κάπου θέλεις να ξεσπάσεις. Εμένα ξέρουν, εμένα «βαράνε».

Συνήθως, την πρωτιά στις πωλήσεις τα τελευταία χρόνια τη μοιράζεστε με τη Χρυσοίδα Δημουλίδου. Αλήθεια, έχετε διαβάσει βιβλία της;

Τη διαβάζω, είμαι φανατική της. Μόνο το τελευταίο της βιβλίο δεν έχω προλάβει να διαβάσω, γιατί, είπαμε, το καλοκαίρι διάβαζα Μαντά, τι να κάνω; Τη Δημουλίδου τη διαβάζω και θεωρώ ότι από τα καλύτερά της βιβλία, που με αυτό τη γνώρισα κιόλας, ήταν τα Δάκρυα του Θεού. Χαίρομαι που ήρθε κι αυτό στις εκδόσεις Ψυχογιός. Αγαπούσα πολύ την Καΐτη Οικονόμου, λάτρευα και λατρεύω τη Φιλομήλα Λαπατά. Ο Μένιος Σακελλαρόπουλος είναι λατρεμένος μου και δεν έχω χάσει ούτε ένα βιβλίο του. Αυτήν τη σπιγμή ετοιμάζομαι να ξεκινήσω το Φόνος 5 Αστέρων, της Έλενας Ακρίτα, γιατί είμαι τρελή fan της.

Περάσατε ένα σοβαρό πρόβλημα υγείας. Πόσο σας άλλαξε;

Νομίζω πως αν έβλεπα τα πράγματα πιο ρεαλιστικά απ' ό, τι ήδη τα βλέπω θα ήταν έγκλημα. Ήμουν πάντα αισιόδοξη. Δεν λέω ότι δεν με πείραξε, ότι δεν υπέφερα, ότι δεν πέρασα δύσκολα. Όλα αυτά ήταν μέσα και δεν υποτιμώ την κατάσταση, αλλά είναι καλύτερο όλο αυτό να μην το κλείσεις μέσα σου. Εμένα με βοήθησε το γεγονός ότι την περίοδο που έκανα χρηματοθεραπείες έγραφα και ήταν η ψυχοθεραπεία μου. Τότε είχε γίνει και ένα μπέρδεμα και προσπαθώσα να εξηγήσω στις παρουσιάσεις πως αυτό που είχα δεν ήταν καρκίνος αλλά λέμφωμα - θανατηφόρο μεν, εγώ το πρόλαβα δε. Όταν έχεις ένα τόσο σοβαρό πρόβλημα υγείας προσμετράς και επαναπροσδιορίζεις και τις σχέσεις σου. Γιατί κάποιοι χάνονται διότι δεν αντέχουν και κάποιοι έρχονται πιο κοντά. Εγώ έχασα φίλους γιατί δεν μπορούσαν να διαχειριστούν την αλλαγή στην εξωτερική μου ± εμφάνιση, την αλλαγή της διάθεσής μου. Άλλα σε κάθε περίπτωση

**«ΞΥΡΙΣΑ ΑΠΟ ΜΟΝΗ ΜΟΥ ΤΟ ΚΕΦΑΛΙ ΜΟΥ.
ΕΒΑΛΑ ΣΚΟΥΦΑΚΙ.**

ΕΙΧΑ ΜΙΑ ΠΕΡΟΥΚΑ, **ΤΗΝ ΟΠΟΙΑ ΟΜΩΣ ΔΕΝ ΦΟΡΟΥΣΑ ΔΙΟΤΙ ΝΟΜΙΖΑ** **ΟΤΙ ΚΟΡΟΪΔΕΥΑ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΜΟΥ»**

μια αρρώστια αλλάζει τον ρυθμό εντός σου.

Ποιο είναι το πρώτο πράγμα που σκεφτήκατε όταν μάθατε για την οσθένειά σας;

Δεν πρόλαβα να σκεφτώ αρνητικά, γιατί ο γιατρός ήταν τόσο κάθετοι ότι αυτό που έχω ήταν απόλυτα ίασμό και με καθησύχασαν. Μάλιστα, η μια γιατρός μου μου είπε το εξής: «Κυρία Μαντά, για την περίπτωσή σας έχουμε μια έκραφτη - επέσεις από τον πέμπτο και στάθμηκε στα τέσσερα σαν γάτα, τόσο τυχερή ήσασταν». Όταν ακούν κάτι τέτοιο, το χαμόγελο επιστρέψει. Είναι κάποιες στιγμές που σε πάρνει η κάτω βόλτα. Κατέβατα τα καλοκαιρινά και έλεγα: «Άραγε θα ζω για να κατεβάω πάλι τα χειμωνιάτικα!» Αρραβωνιάστηκε ο γιος μου και έλεγα: «Θα ζήσω να δω τον γάμο του; Θα ζήσω να δω τον αρραβώνα της κόρης μου?» Άλλα είμαι περίεργος ανθρώπος και δεν αφήνωμαι.

Σας σόκαρε η εικόνα σας στον καθρέφτη; Είναι σκληρό να βλέπεις να κάνονται τα μαλλιά σου μέρα με τη μέρα.

Δεν περίμενα να το δω. Ξύρισα από μόνη μου το κεφάλι μου. Έβαλα σκουφάκι και άλλαξα τελείως το look μου, το οποίο κάνει ανατολίτικο. Φορούσα τουρμπάνι, βαφόμουν έντονα, φόραγα έντονα

χρώματα. Η γκαρνταρόδημα μου ήταν το ουράνιο τόξο. Ήθελα να έχω καλή διάθεση. Δεν υπήρχε περίπτωση να ήμουν άβαφη σύντομα στο σπίτι μου.

Τα παιδιά σας πώς σας αντιμετώπισαν;

Ήταν πάρα πολύ δύσκολο γι' αυτά. Ο γιος μου νομίζω το πήρε πιο βαριά. Η κόρη μου από την άλλη, που είναι και μικρότερη, το αντιμετώπισε αλλιώς. Ήταν βράχος. Ήταν η ήρεμη δύναμη μέσα στο σπίτι. Η Μαρία ήταν εκεί επί της ουσίας. Είχε απαγορέψει στη μάνα μου να έρχεται στο σπίτι επειδή έκλαιγε. Είχα μια περούκα, την οποία όμως δεν φορούσα διότι νόμιζα ότι κοροϊδευα τον εαυτό μου. Η κόρη μου ήταν εκείνη που μου είπε να μην το κάνω διότι ήταν έβαζα την περούκα σκοτεινίαζα. Με στήριξε σε όλες τις επιλογές μου. Ο γιος μου στάθηκε όρθιος και έχω τη βάσιμη υποψία ότι η Μαρία έβαλε πάλι το χεράκι της.

Έχετε σελίδα στο facebook;

Έχω και facebook και twitter και προσωπικό blog.

Παίρνετε θέση για ζητήματα που διχάζουν την κοινή γνώμη, όπως λόγου χάρη το Σύμφωνο Συμβίωσης;

Δυστυχώς, λόγω του ότι τρέχω για το νέο μου βιβλίο σε όλη την

BOOKS BY NUMBERS

Ελλάδα, δεν έχω προλάβει να σχολιάσω κάτι. Όταν ψηφιστεί θα το σχολιάσω, πάντως θεωρώ ότι οι νόμοι απορρέουν από τις ανάγκες της κοινωνίας που αλλάζει, αλλιώς θα μέναμε στο 1800. Άρα, λοιπόν, αν θέλουμε να λεγόμαστε πολιτισμένοι, δεν θα πω «μπράβο» που ψηφίζεται, θα πω «ντροπή σας, γιατί άργησε». Και όσον αφορά τις δηλώσεις περί φυσιολογικών και μη, με κάλυψη ο Γιώργος Καπούτζης -άνθρωπος που θαυμάζω απεριόριστα χωρίς να τον έχω γνωρίσει ποτέ- που είπε πως δεν υπάρχουν φυσιολογικοί και μη, υπάρχουν κακόψυχοι και καλόψυχοι. Μπράβο στο παλικάρι γι' αυτό που είπε.

Πώς θα χαρακτηρίζατε τον εαυτό σας;

Δύσκολη, control freak, ασυμβίβαστη, εγωιστρια. Δεν μπορώ να με χαρακτηρίσω ματαιόδοξη ούτε φιλόδοξη. Αυτό που με χαρακτηρίζει είναι ότι είμαι τέρας λογικής. Είμαι ακραία στις αποφάσεις μου. Είμαι προσγειωμένη στη γη. Ταύρος με Λέων! Είμαι στη γη και με τα τέσσερα. (γέλια)

Έχει απορριφθεί ποτέ βιβλίο σας;

Τα πρώτα χρόνια συνέχεια.

Δεν το Βάλατε κάτω όμως, συνεχίσατε την προσπάθεια.

Εγώ έγραφα για μένα, γιατί το είχα ανάγκη. Το πρώτο βιβλίο μου το έγραψα για μένα και αν δεν ήταν ο άντρας μου, και τα υπόλοιπα για μένα θα ήταν. Εκείνος λύσσαξε, γι' αυτό και δεν μιλάει τώρα που με τρέχει. Το πρώτο μου βιβλίο βγήκε, αλλά από εκεί κι ύστερα δεν έγινε και τίποτα. Είχα κι άλλον εκδότη τότε και τα υπόλοιπα βιβλία μου τα απέρριπτε όλα και τότε να δεις κλάμα που έριχνα, στενοχώρια. Μετά έγραψα το Βαλς με 12 Θεούς, που μου το απέρριψε πάλι και τότε το έτρεξε ο άντρας μου και οι πρώτοι που απάντησαν θετικά ήταν οι εκδόσεις Ψυχογιός. Ήταν άνθρωποι που πίστεψαν πάρα πολύ σε μένα από την πρώτη στιγμή. Και γι' αυτό το Βαλς με 12 Θεούς ήθελα να πάει καλά, όχι για μένα, αλλά για να δικαιώσω την επιλογή τους. Στις εκδόσεις Ψυχογιός με σεβάστηκαν, με προώθησαν, πίστεψαν σε μένα. Μέχρι σήμερα είναι σχέση ζωής. Είναι η άλλη οικογένειά μου, η εκδοτική.

Το Βιβλίο Όσα Ήθελα να Δώσω είναι 12 ιστορίες, όσες και τα βιβλία σας. Πώς γεννήθηκε η ιδέα και πόσο εύκολο ήταν να πιάσετε το νήμα για να συνεχιστεί η ροή των υποθέσεων που είχατε κλείσει;

Όπως συζητούσα με την κουμπάρα μου τη Θάλεια, τηλεφωνικά, και πίναμε τον καφέ μας, μου λέει: «Ξέρεις ποια θα ήταν πολύ ωραία ιδέα; Να γράψεις τη συνέχεια των βιβλίων σου». Και αυτό που μου είπε συνέπεσε με πολλά μηνύματα αναγνωστών που με ρωτούσαν τι κάνει η Θεανώ, τα κορίτσια στο Σπίτι Δίπλα στο Ποτάμι, αλλά και για τους υπόλοιπους χαρακτήρες των βιβλίων μου. Ε, OK, αφού μου ήρθαν αυτά από εκεί και η πρόταση από την άλλη μεριά, τα συνδύασα και έτοι βγήκε το βιβλίο.

Χρήματα Βγάλατε από τα Βιβλία σας;

Όλοι οι συγγραφείς γράφουμε πρώτα απ' όλα για να διαβαστούν τα κείμενά μας, κάτι όμως που θα μπορούσαμε να το επιτύχουμε και φωτοτυπώντας και μοιράζοντάς τα στην Ομόνοια - ή τώρα με το διαδίκτυο να αρχίσουμε να τα ανεβάζουμε για να διαβαστούν. Γι' αυτό μη μου λένε εμένα ότι δεν τους νοιάζουν οι πωλήσεις. Γιατί λένε ψέματα στον εαυτό τους. Όλοι οι συγγραφείς θέλουμε αυτό που γράψαμε να βγει στον κόσμο και να κάνει πωλήσεις. Αυτό σημαίνει και έσοδα και επιτυχία και αναγνωρισμότητα και αγάπη. Και είναι ένας κύκλος με σένα στο επίκεντρο. Έχω θέμα με τη δηθενιά.